

**KILENCEDIK KÖRLEVÉL
A BIODINAMIKUS KÖZHASZNÚ EGYESÜLET
TAGJAINAK ÉS BARÁTAINAK!**

KEDVES BARÁTAINK!

A „globalizáció” szó ma nagyon divatba jött. Alapja az az új képessége az embereknek, hogy ha akarnak, az egész Föld (a Földanya)

szempontjából is tudnak gondolkodni. Példa erre a johannesburgi un. Föld-csúcs.

Világszerte baj van az időjárással, ez globális gond, de mindenütt másként jelentkezik.

Nálunk hihetetlen aszályos tél és tavasz, sőt nyár, s utána, előtte az áradás, tavaly a tiszai,

idén augusztusban a Közép-európai romboló árvizek, felhőszakadások voltak a jellemzők Mintha nem is a mérsékelt övben lennénk!

Mert milyen a mérsékelt öv? Éppen – mérsékelt. A sarkvidékek vad téli viharai (a Földanya hideg-pólusai) és a trópusok naponta ismétlődő még vadabb felhőszakadásai (Földanya dereka) között itt kéne megjelenjen a kiegyensúlyozott, évszakok ritmusában változatosan lüktető, többé-kevésbé szelíd időjárás.

Hogyan változott ez így meg mostanában?

J.v. Königslov tanulmányára támaszkodva próbálok *egy* feleletet adni.

Az időjárás talapzata, a légkör alapozása itt nálunk az elmúlt évezredben kialakult kutúrtáj. Maga is változatos szelíd: tavak és folyók nagy, erdős árterekkel, rétek, legelők a szántókkal váltakozva, közben az erdős dombtetők, facsoportok a síkon cserje-szegéllyel, sok-sok kis falu, szorgalmas népekkel.

Ma a mérsékelt övben általában, s itt, Közép-Európában is: a folyók betonépítményekkel megerősítve, árterek beépítve, az erdők sokhelyt kiirtva (lásd Tisza forrásvidéke), és az ipari mezőgazdaság hatalmas táblái, ember és háziállat nélkül.

Elképzelhető-e, hogy a mérsékelt övet körös-körül járó ritmikus légörvények maguk sem akarnak ritmikus szelídséggel működni az ilyen modern tájak felett? Összefügghet-e valahol, messze, az erkölcs világában az, amit a Földdel teszünk, és azokkal a szörnyűségekkel, amit a XX. században az emberek egymással tettek és (tesznek!) – a megvadult időjárással?

S ha igen, mit tehetünk mi kis földjeinken, kertjeinkben a javítás céljából?

A víz tisztelete: nem szennyezni, amennyire lehet, kevés „szert” használni; láttam szép nád-gyökérszónás, víztisztítást pl. Szentantalfán, Gyűrűfűn.

Nem levezetni, de megtartani a vizet: halastó, ciszterna, kiskerti tündérrózsás medence, minden szinten érdemes ilyesmit létrehozni.

Fák és cserjesorok, ahol csak lehet, hogy a talaj bevehesse a csapadékot, ha az sok, megtarthassa, ha kevés az ember lakhelyei körül.

Maga a nemtörődömség is kárt okoz: észre venni, figyelemmel, sőt, szeretettel kísérni az időjárás jelenségeit. A szivárvány fényeit – ősidők óta a megbékélés jeleit az égen – nem otthagyni egy tv-műsor kedvéért... Ezek olyan általános tennivalók, globálisan. A helyi lehetőségek változatosak, vannak, csak nem szabad elmulasztani őket.

A „bió”-hoz, a dinamizmushoz ez is hozzátartozik!

Közös programok: A gödöllői találkozó igen jól sikerült, Kovács Erzsébet nagy vendéglátást rendezett. Egyesületünket öt fő képviselte, szerencsére meg volt híva a helyi kertbarát-kör is, 20-30 érdeklődő jött el.

Közös preparátumkészítés lesz: Ispánkon szept. 24-én délelőtt az Arkánus vendégház udvarán Iváncsán, Szalados József portáján okt. 6-án 10 órától, Ivánca, Vörösmarty út 21.

Tamásiban, az időpontról érdeklődni Móricz –Sebestyén: Tel.: 74/470-564

Budapesten, 2002. szept. 5-én

Baráti üdvözlettel
Mezei Ottóné